
Fra: Ole Højlund [mailto:oleh@dbmail.dk]
Sendt: 17. november 2008 06:42
Til: Karin Nødgaard
Emne: Forslag redningsplan for det rytmiske musikprodukt

Til kultur- og medieordførerne

EMNE: Redningsplan for det rytmiske musikprodukt

Kære Karin Noedgaard

Jeg har skrevet **en kronik i Politiken fredag d. 14. november**, omkring de store problemer som det rytmiske musikprodukt har i øjeblikket både som plade- og liveprodukt.

Kronikken er et nødråb til Jer om hjælp! Store dele af de rytmiske kunstnere og arrangører vedkender sig slet ikke officielt denne krise. Det ville jo ødelægge deres image og karriere. De ser sig stadig som led en stor succes. Selvom de, mand og mand imellem, taler meget om krisen.

Men krisen i pladebranchen er virkelig. Salgstallene viser det. Krisen er imidlertid strukturel. Den er ikke forbigående. Det skyldes i høj grad, at pladebranchen ikke i tide har ses de nye teknologiske udfordringer i øjnene, og igangsat et massiv udviklingsarbejde. Det ville andre forsknings- og udviklingsbaserede brancher have gjort. Men pladebranchen har i stedet presset citronen til mere end den sidste dråbe. Heri minder vores krise også om den nuværende finansielle krise.

Og som i den finansielle krise kan samfundet ikke tillade, at se en hel kultursektor kollapse.

Derfor bliver I og alle os andre, der elsker rytmisk musik, nødt til at handle nu, mens der endnu er tid. Og der er tid endnu. Men ikke tid til kæmpe udredninger i store kommissioner, hvor kampen mellem klassisk og rytmisk musik kan forsætte i det uendelige.

Der må I skære i gennem, som Brian Mikkelsen gjorde det på mødet i Dansk Tonekunstnerforening i dec. 2007. Den klassiske musik har vundet. De har fået deres faste ensembler og deres store koncerthuse. Vi lægger os fladt ned. Men de skal ikke presse dem ned over hoved på os. Nu gælder det udelukkende om at redde og genrejse det rytmiske område, strukturelt og økonomisk – og med de rytmiske udviklingsmetoder.

Mange af de tiltag det rytmiske produkt mangler, eller problemer området har kæmpet med, findes og er løst i andre faggrupper. Derfor behøver vi ikke opfinde den dybe tallerken engang til. Men det kræver, I vedstår, at klassisk og rytmisk musik ikke er siamesiske tvillinger, ligesom Brian Mikkelsen gjorde det i 2007. Og I behandler områderne uafhængig af hinanden ud fra hver sin udviklingsmodel.

Som alt i den rytmiske verden er løsningerne, det der kaldes 'klippe-klister-modeller'. Det er pragmatiske og resultatorienterede løsningsmodeller, hvor man tager lidt fra det ene kunstområde og hæfter sig på noget i andres løsningsmodeller. En sådan plan kunne være nedenstående 5-punktplan, hvor vi/I kobler os på det kommende medieforlig for de originale danske musikalske tv-produktioner vedkommende og som knopskydning på eksisterende musikordninger (dvs. pladestøtten, 'spillestedsløven' og de kunstneriske uddannelser)

Forslag til en sådan handleplan

A. *Medieforliget 2011 – 2014*. En ide kunne være, at koble de kommende musikalske visuelle tv-produktioner ind i medieforliget fra 2011, således at man udvidede **public service puljen** med fx 20 mio. kr. og således tog de visuelle danske musikproducenter med ind i ansøgerfeltet. Både KODA og Ifpi (Danmark) hævder, at der findes mange velkvalificerede små uafhængige danske musikalske produktionsselskaber.

B. Medieforliget 2011 – 2014. Ligeledes kunne man i medieforliget fra 2011 pålægge **Danmarks Radio**, at producere originale danske musikalske tv-programmer, i stedet for den nuværende formulering i public servicekontrakten: lave tv-programmer om dansk musik. Det kan godt være i mente 'af' musik i det nuværende forlig, men I skrev 'om' musik i forliget. Men nu har I i hvert tilfælde mulighed for at rette op på det fra 2011. Det vil være en milepæl for videreudvikling af rytmisk musik, og en af de byggesten der kan hjælpe området ud af krisen.

C. Kunstrådet. Samtidig kunne **musikudvalget i Kunstrådet** videreføre støtten til rene cd-produktioner samt navnlig yde støtte til udvikling af musikalske produktioner på de nye medier – web og mobil.

D. Spillestedsløven. Med tiden kunne der etableres **regionale musikproduktionscentre** i de større danske byer som overbygning på de nuværende regionale spillesteder. Århus kommune er i gang med et lille forsøg. Dette kunne intensiveres med statslige midler, samtidig med at man også startede et op i København i samarbejde med Københavns Kommune. Altså i første omgang et i Århus og et i København.

E De kunstneriske uddannelser. På længere sigt er man også nød til at følge op med nogle egentlige **musikproduktionsuddannelser** koblet til det nuværende musiske uddannelsessystem, startende op som nogle efter- og videreuddannelser i musikproduktion. Husk! Den nuværende music-management uddannelse er en ren 'købmandsuddannelse' og ikke en produceruddannelse.

Bemærkninger til forslagene

De 5-forslag jeg kommer med, er jo nok ikke dem, I vil høre rundt om i Danmark fra musikere og arrangører. De vil med stor sandsynlighed sige: Giv noget mere transport- og honorarstøtte. Men set fra et udviklingssynspunkt, må man sige, det løser ikke de strukturelle problemer for rytmisk musik. Det vil sende den på endnu mere varig hjælp, end den er i forvejen. Vi må tænke mere langsigtet. Det er musikpolitisk, vi skal hjælpe området ud af krisen. Her vil halvoftentlige regionale produktionscentre og en styrkelse af private musikalske visuelle produktionsselskaber have en langt større effekt på længere sigt. Og samspillet mellem de halvoftentlige centre og de private produktionsselskaber passer godt ind i den skandinaviske kulturmodel. Det er punkterne D og A udtryk for.

Samtidig er det vigtigt, at få videreudviklet musikproduktet på de nye medieplatforme – web og mobil. det er C udtryk for.

Punkt B rummer et mega løft til endelig udvikling af det nye musikprodukt. DR rummer et hav af kompetente musikalske radiofolk, der sammen kyndige tv-folk kan løfte opgaven. De venter kun på et signal fra jer. Og tv-produktioner kan ses som kompensation for manglende faste ensembler for rytmisk musik i DR. Og vi vil meget have os frabedt flere faste rytmiske ensembler. Bigbandet er et sublimt ensemble, men kan I fx forestille jer et fast rockensemble? Nej! Vel. Derimod vil originale rockmusikalske tv-produktioner være så langt at foretrække. Men I skal huske eksplicit at indføre det i public servicekontrakten.

Ad. Forsøgsprojekter i 2009

. Men det kræver nogle forsøgsprojekter i 2009 for punkterne B og D, for at se om de overhovedet er løsningsmodeller i det virkelige liv. Derfor kunne man bruge 2009 til at igangsætte nogle mindre forsøg med penge fra tipsmidlerne, således I i 2010 havde et bedre beslutningsgrundlag for de dele, der skal indgå i det kommende medieforlig.

Med venlig hilsen

Ole Højlund, projektkoordinator og rytmisk aktivist

PS

. Jeg er i øjeblikket **ude og rejse i Indien**, men kommer tilbage 18.01.09. Så kommunikation kan i øjeblikket være noget vanskelig. Men hvis du er interesseret, går strakt i gang med at følge op på planen, så snart jeg kommer hjem. Får mobiliseret de relevante folk og organisationer i det rytmiske miljø. Men du må meget gerne e-maile din umiddelbare reaktion på mine forslag og omkring mit nødråb.

NB

. HVEM ER JEG (kan springes over, hvis du kender mig)

Jeg var selv med til i 60'erne og 70'erne at skabe det rytmiske koncertkoncept, vi kender i dag. Danmark var på den tid helt i front på det alternative koncertområde. Stolerækkerne blev nedbrudt og til sidst fjernet. Afstanden mellem scene og publikum blev minimeret. Det fleksible koncertsted blev udviklet. Koncerterne kom ud i det urbane byrum. Totaloplevelsen var det ultimative mål.

F.eks. var den koncert med de danske Steppeulve ved Langeliniepavillonen – som i DR2's serie om rockmusikkens historie påstod startede hippiebevægelsen (hvad nu ikke var sandt) – en koncert jeg havde udformet konceptet for. Jeg var med til at forme Det ny Samfunds Hit-house arrangementer. Som studenterrepræsentant i H.C. Ørsted Institutets bestyrelse var jeg ansvarlig for de legendariske HCØ-fester i instituttets vandrehal og auditorier med 5 – 10 tusinde deltagere. Og fælledparkkoncerterne som leder af HUSET i Magstræde.

I HUSET fik jeg videreudviklet koncertbegrebet til regulære spillesteder eller klubsener som basis for et gensidigt kreativt og nyskabende musisk miljø for kunstnere og brugere udover scenekanten. Huset i Magstræde havde på sin højde i 80'erne 1200 årligt koncerter, med 500.000 brugere og med et hav af professionelle danske og udenlandske musikere som et aktivt basispublikum på de små scener. Dette basispublikum var imidlertid til stor fortrydelse fra kommunens side, da det skæppede meget lidt i entrékassen. Men det skabte et fantastisk og kreativt musikmiljø på og omkring scenerne. Et miljø vi i dag mangler mange steder i koncertmiljøet. Det har udviklet sig til et ind&ud koncept.

Og det er dette ind&ud koncept, vi skal have moderniseret i den nye virkelighed og gjort interaktivt.